

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 kwietnia 2021 r. w sprawie T-579/19, The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 23 czerwca 2021 r. przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

(Sprawa C-382/21 P)

(2022/C 64/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Hanf, D. Gája, E. Markakis, V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie T-579/19, The KaiKai Company Jaeger Wichmann/EUIPO (sprzęt gimnastyczny i sportowy)
- oddalenie w całości skargi wniesionej przez skarżącą w pierwszej instancji na zaskarżoną decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej w sprawie R 573/2019-3;
- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie EUIPO powołuje się na naruszenie art. 41 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002⁽¹⁾ jako podstawę odwołania, w którym występuje kwestia istotna dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii w rozumieniu art. 58a ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Zaskarżony wyrok narusza art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002, ponieważ wbrew jasnemu i jednoznaczному brzmieniu tego przepisu stwierdzono w nim, że nie reguluje on (lacuna legis) przypadku, w którym pierwszeństwo w odniesieniu do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego opiera się na wcześniejszym „patencie”. W ten sposób Sąd nie uwzględnił wyrażonej w tym przepisie wyraźnej i jednoznacznej decyzji prawodawcy Unii o wyłączeniu patentów jako podstawy roszczeń z tytułu pierwszeństwa w odniesieniu do zarejestrowanych wzorów wspólnotowych i ograniczeniu takich roszczeń wyłącznie do wcześniejszych wzorów lub wzorów użytkowych.

Zaskarżony wyrok narusza również art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002, ponieważ zastępuje jego wyraźny i wyczerpujący przepis bezpośrednim odwołaniem do art. 4 konwencji paryskiej⁽²⁾. Uznanie w ten sposób z konieczności bezpośredniego skutku postanowienia art. 4 konwencji paryskiej jest sprzeczne z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, zgodnie z którym ani konwencja paryska, ani porozumienie TRIPS⁽³⁾ nie mogą ustanawiać praw, na które jednostki mogą się powoływać przed sądami Unii na podstawie prawa Unii.

Wreszcie zaskarżony wyrok narusza art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 poprzez zastąpienie jego wyraźnego i wyczerpującego przepisu błędną wykładnią art. 4 konwencji paryskiej. Konwencja paryska nie zawiera podstawy prawnej, która mogłaby uzasadnić ustalenia Sądu, że zastrzeżenie pierwszeństwa w odniesieniu do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego w dwunastomiesięcznym terminie pierwszeństwa może być oparte na patencie.

Podstawowe zasady dotyczące relacji między prawem międzynarodowym a prawem Unii, które zostały pominięte w zaskarżonym wyroku, służą między innymi ochronie równowagi instytucjonalnej i autonomii porządku prawnego Unii oraz zajmują ważną pozycję konstytutywną dla porządku prawnego Unii. Zaskarżony wyrok ma wpływ nie tylko na kwestię zastrzeżenia pierwszeństwa przy rejestracji praw własności intelektualnej, ale stanowi także precedens dla wszystkich obszarów regulacji objętych zakresem porozumienia TRIPS.

Przyjęcie odwołania do rozpoznania

Postanowieniem Trybunału (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) z dnia 10 grudnia 2021 r. odwołanie zostało przyjęte do rozpoznania w pełnym zakresie.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2015, L 7, s. 5).
- (²) Konwencja paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r., ostatnio zrewidowana w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. oraz zmieniona dnia 28 września 1979 r. (United Nations Treaty Series, vol. 828, nr 11851, s. 305, zwana dalej „konwencją paryską”).
- (³) Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej zawarte w załączniku 1C do Porozumienia WTO (Dz.U. 1994, L 336, s. 214, zwane dalej „porozumieniem TRIPS”).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 28 kwietnia 2021 r. w sprawie T-509/19, Asolo/EUIPO, wniesione w dniu 23 czerwca 2021 r. przez Asolo LTD i WeMO Brands BV

(Sprawa C-387/21 P)

(2022/C 64/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Asolo LTD i WeMO Brands BV (przedstawiciele: W. Pors, advocaat, N. Dorenbosch, advocaat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostaje przyjęte do rozpoznania oraz że Asolo LTD i WeMo Brands BV pokrywają własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2021 r. w sprawie T-854/19 Franz Schröder / EUIPO, wniesione w dniu 2 sierpnia 2021 r. przez Franz Schröder GmbH & Co. KG

(Sprawa C-473/21 P)

(2022/C 64/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Franz Schröder GmbH & Co. KG (przedstawiciele: L. Pechan, N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, RDS Design ApS

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i orzekł, że Franz Schröder GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2021 r. w sprawie T-855/19 Franz Schröder / EUIPO, wniesione w dniu 2 sierpnia 2021 r. przez Franz Schröder GmbH & Co. KG

(Sprawa C-474/21 P)

(2022/C 64/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Franz Schröder GmbH & Co. KG (przedstawiciele: L. Pechan, N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, RDS Design ApS